

REGLUGERÐ

um greiðslur vegna fastráðins fiskvinnslufólks.

1. gr.

Ákvæði reglugerðar þessarar taka til fyrirtækja sem starfrækja allt árið vinnslu á ferskum sjávarafli í frystingu, söltun eða skreið og gert hafa fastráðningarsamninga við fiskvinnslufólk sbr. það, er nánar segir í reglugerð þessari.

Við gildistöku þessarar reglugerðar skulu Vinnuveitendasamband Íslands og Vinnu-málasamband samvinnufélaganna annars vegar og Verkamannasamband Íslands hins vegar gera sameiginlega skrá yfir þau fyrirtæki sem ákvæði reglugerðar þessarar taka til sbr. 1. mgr. og skal auk þess sem þar greinir, við það miðað að fyrirtæki hafi greitt iðgjald til Atvinnuleysistryggingasjóðs af starfsmönnum sínum við fiskvinnslu í a.m.k. 520 vinnuvikur samkvæmt nýjustu álagningu iðgjalda. Skrá þessi skal afhent Atvinnuleysistryggingasjóði til staðfestingar sem sér um að endurskoða skrána árlega. Nú er um nýtt fyrirtæki að ræða, eða fyrirtæki sem aukið hefur starfsemi sína frá fyrra ári, sem hefur í þjónustu sinni a.m.k. 10 fastráðna starfsmenn í fiskvinnslu, og geta þá aðilar þeir sem að framan greinir lagt til við Atvinnuleysistryggingasjóð að fyrirtækið falli undir ákvæði reglugerðar þessarar, enda sé um varanlegan rekstur að ræða.

Ákvæði 3. gr. laga nr. 19/1979 sbr. lög nr. 64/1981 gilda um starfsfólk þeirra fyrirtækja sem ekki fara á skrá þessa.

2. gr.

Fyrirtæki sem falla undir ákvæði reglugerðar þessarar og sem hafa skuldbundið sig til þess að greiða fastráðnu fiskvinnslufólki föst laun fyrir dagvinnu þótt hráefnisskortur valdi vinnslustöðvun, skulu eiga rétt til greiðslu úr Atvinnuleysistryggingasjóði sem hér segir:

Fyrir hvern heilan vinnudag umfram tvo sem fyrirtækið heldur fastráðnum starfsmönnum á launaskrá fær fyrirtækið greidda hámarksdagpeninga eins og þeir eru hverju sinni fyrir hvern starfsmann í fullu starfi en fyrir starfsmann í föstu hlutastarfi greiðist í samræmi við starfshlutfall hans samkvæmt fastráðningarsamningi.

Með vinnslustöðvun er átt við að sökum hráefnisleysis verði eðlilegri vinnslu ekki haldið áfram í fiskvinnslufyrirtæki eða einhverri deild eða vinnslulínu þess, enda taki stöðvun til meirihluta starfsmanna í hlutaðeigandi deild eða vinnslulínu.

Fyrirtæki á rétt á greiðslum samkvæmt þessari grein meðan vinnslustöðvun varir þó ekki lengur en fjórar vikur (20 greiðsludaga) í senn fyrir hvern starfsmann sem gert hefur fastráðningarsamning og aldrei lengur en í sex vikur (30 greiðsludaga) á hverju almanaksári fyrir hvern starfsmann sem gert hefur fastráðningarsamning.

3. gr.

Séu líkur á vinnslustöðvun vegna fyrirsjáanlegs hráefnisleysis skal fyrirtæki sem hyggst njóta greiðslu skv. 2. gr. með a.m.k. 5 sólarhringa fyrirvara tilkynna fyrirhugaða vinnslustöðvun og tilgreina orsakir hennar til vinnumiðlunar á staðnum eða þess sem lögum skv. ber að annast atvinnuleysisskráningu.

Tilkynningunni skal fylgja skrá yfir alla starfsmenn fyrirtækisins sem gert hafa fastráðningarsamning. Á skránni skulu tilgreind nöfn fastráðinna starfsmanna, nafnnúmer, kennitala, hvenær fastráðningarsamningur var gerður, gildistími og sammingsbundið starfshlutfall.

Framangreindir aðilar kanna skilyrði til greiðslu og tilkynna þeir fyrirtækinu niðurstöðu sína innan 5 daga frestsins.

Komi ekki til vinnslustöðvunar innan 30 daga frá dagsetningu tilkynningar, er hún úr gildi fallin, sbr. og ákv. 4. gr.

Ef til vinnslustöðvunar kemur innan ofangreinds 30 daga frests, skal vikulega á mánudegi, afhenda skrá yfir þá starfsmenn, sem vinnslustöðvun tók til, í næstliðinni viku, til vinnumiðlunar. Greiðsla Atvinnuleysistryggingasjóðs vegna þeirra, berist fyrirtækinu eigi síðar en á fimmtudegi í sömu viku.

Skráin skal bera glögg með sér, hvenær vinnslustöðvun hófst og hve marga daga hún hefur staðið. Þá skal fyrsta skráin greina hvernig atvikum hagaði, fyrstu 2 daga vinnslustöðvunar.

Nú tekur vinnslustöðvun ekki til alls starfsfólks fyrirtækisins og skal þá jafnframt tilkynna um þá sem áfram starfa, en hafnað hafa gerð fastráðningarsamningsins. Fjárhæð sú, sem fyrirtækið ætti annars rétt á, lækkar sem fjölda þeirra og starfshlutfalli nemur.

Vinnumiðlun eða þeir, sem lögum samkvæmt annast atvinnuleysisskráningu svo og Atvinnuleysistryggingasjóður eða umboðsmaður hans skulu hafa aðgang að launa- og framleiðslubókhalði fyrirtækis, sem vill njóta greiðslna samkvæmt reglugerð þessari, í því skyni að ganga úr skugga um réttmæti framlagðrar launaskrár.

4. gr.

Nú hefur fyrirtæki tilkynnt vinnslustöðvun með tilskyldum fyrirvara en býðst hráefni til vinnslu í skamman tíma eftir að vinnslustöðvun er hafin og er því þá heimilt að boða starfsfólk til vinnu, þó aldrei skemur en heilan dag í senn.

Eftir að samfelld vinnsla er hafin á ný gilda ákvæði 3. gr. um tilkynningarfrest sbr. og 2. mgr. 2. gr.

Með samfelldri vinnslu er átt við að unnið sé lengur en fimm daga samfellt.

Fyrirtæki sem vill gera hlé á boðaðri vinnslustöðvun skal tilkynna það hlutaðeigandi vinnumiðlun áður en hlé er gert.

5. gr.

Þegar Atvinnuleysistryggingasjóður eða umboðsmaður hans hefur fengið í hendur launaskrá staðfesta af vinnumiðlun eða þeim sem annast ber atvinnuleysisskráningu, greiðist sú fjárhæð er nemur dagpeningum atvinnuleysisbóta í samræmi við umsamið starfshlutfall hvers og eins starfsmanns samkvæmt fatsuðningarsamningi þegar vinnslustöðvun kemur til framkvæmda sbr. 5. mgr. 3. gr. Skyllt er fyrirtæki að tilkynna vinnumiðlun ef því berst vitneskja um að fastráðinn starfsmaður tekur annað launað starf meðan á vinnslustöðvun stendur.

Greiðslur samkvæmt þessari grein innir Atvinnuleysistryggingasjóður eða umboðsmaður hans af hendi vikulega meðan á vinnslustöðvum stendur.

6. gr.

Fyrirtækjum í fiskvinnslu, sem fullnægja skilyrðum 1. gr., skal skyllt að gefa þeim starfsmönnum sínum er unnið hafa hjá fyrirtæki í 3 mánuði kost á fastráðningarsamningi. Telja skal eldri starfstíma, sem reiknast til réttinda vegna fyrri ráðningar hjá sama fyrirtæki. Fastráðningarsamningur getur verið tímabundinn eða til ótiltekins tíma og skal hann gerður í því formi sem Vinnuveitendasamband Íslands og Vinnumálasamband samvinnufélaganna annars vegar og Verkamannasamband Ísland hins vegar samþykkja. Uppsagnarfrestur á fastráðningarsamningi er 4 vikur af beggja hálfu.

Framangreint ákvæði tekur aðeins til þeirra starfsmanna, er vinna störf, sem beinlínis eru háð því að hráefni sé fyrir hendi, svo sem móttöku á vinnslustað, vinnslu, frágang og flutning hráefnis innan fyrirtækis, svo og þeirra, sem annast ræstingu á vinnslustað. Hins vegar tekur ákvæðið ekki til þeirra starfsmanna sem eingöngu starfa við löndun afla og flutning til vinnslustöðva.

7. gr.

Fyrirtækjum, sem nýta rétt sinn til greiðslu skv. 1. gr., er skylt að hlutast til um að starfsfræðslunámskeið fyrir fiskvinnslufólk verði fyrst og fremst haldin á þeim tíma sem vinnustöðvun varir. Verði því með engu móti við komið á fyrirtæki rétt á greiðslu fyrir þær vinnlustundir hvers starfsmanns sem tapast vegna setu á námskeiðum sem haldin eru að opinberri tilhlutan, þó ekki meira en 40 stundir vegna hvers einstaklings. Þegar svo stendur á fer um tilkynningu og ákvörðun greiðslu eftir ákvæðum 2. gr. eftir því sem við á. Auk þess er þar greinir skal leggja fram staðfestingu þess aðila, er stendur fyrir námskeiði, um námskeiðahaldið, tíma og efni. Greiðslur þessar teljast hluti þeirra greiðslna sem um ræðir í 1. gr.

Nú eru haldin námskeið fyrir starfsmenn fyrirtækja í fiskvinnslu, sem ekki fullnægja skilyrðum 2. mgr. 2. gr. um lágmarksfjölda starfsmanna, og skulu þá ákvæði þessarar greinar um greiðslur gilda um slík námskeið eftir því sem við á, enda fullnægi þátttakendur almennum skilyrðum til þess að fá fastráðningu að því er starfstíma varðar.

8. gr.

Greiðslur samkvæmt reglugerð þessari takmarkast við tímabilin 1. janúar til 31. maí og 1. september til 31. desember ár hvert.

Rísi ágreiningur um rétt fyrirtækis til greiðslu sker stjórn Atvinnuleysistryggingasjóðs úr.

9. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 55 23. apríl 1985 og öðlast þegar gildi.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 20. janúar 1988.

F.h.r.

Jón Ingimarsson.

Ingimar Sigurðsson.

AUGLÝSING

um umferð í Reykjavík.

Samkvæmt heimild í 65. umferðarlaga nr. 40/1968 og að fenginni tillögu borgarráðs hefur verið ákveðið að banna u-beygju á Skúlagötu við Ingólfsgarð frá austri til austurs.

Ákvörðun þessi tekur gildi 24. febrúar 1988.

Lögreglustjórinn í Reykjavík, 15. janúar 1988.

Böðvar Bragason.